

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Manifesta violatio canonum, à Synodo aut à Principe restitui poterat.
Quod ostenditur è Synodo CP. sub Mena, in caussa Anthimi, qui jussu
Theodoræ ex episcopatu Trapezuntio ad ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

lege anno CDXLIX. lata constet Irenaeum post binas nuptias, contra canones apostolicos, Tyriorum Episcopum factum, ab Ecclesia illa, nulla praevia damnatione canonica, solo Principis imperio canones infractos ulciscente dejectum, mandata Hormisdæ Praefecto praetorio rei iudicata executione. Refert etiam Liberatus non dissimile Zenonis decretum; qui Petrum Moggum à sectatoribus suis Patriarcham Alexandria creatum nondum satis functo Timotheo, quem Basiliscus tyrannus sede sua depulerat, misso ad Anthemium Aegypti praefectum rescripto amovit. Id singulare in Moggo reperio, quod haeresim Eutychianam palam profiteretur. Ceterum Liberatus alienae sedis invasionem, seu mavis adulterium contra canones patratum, à Zenone coercitum docet, his verbis: *Anthemius accepta imperiali iussione, expulsi sacerdotio Petrum tanquam adulterum, & contra leges Ecclesiae factum, & in episcopalem sedem Timotheum Salophaciolum revocavit. Quae omnia à Principibus acta sunt iure quodam extraordinario, idque in apertissima canonum violatione: quae nulla causae cognitione nec iudiciorum solennibus indigebat, sed in mera facti executione versabatur. Etenim si occulto & ambiguo crimine pulsati fuissent Episcopi, cognitio canonica synodum solum respexisset. Sed in manifestissima violatione, canonibus factam injuriam iis poenis Principes ulciscabantur quae legibus irrogatae erant, nempe expulsionem à sede. Deturbationem enim illam, quae vacantem Ecclesiam redderet, sui arbitrij esse putabant; non autem regradationem, vel dejectionem ab episcopali dignitate, quae poena erat merè ecclesiastica. Poenam autem illam expulsionem hanc vacatione episcopatus hodie irrogare non possunt Principes, ob eas causas quas tomo secundo exponam.*

CAPVT II.

Synopsis.

I. Violatis canonibus, dupliciter prospicitur discipline; vel lata lege, vel specialiter emendato quod perperam gestum est. Lata legis exemplum, è Codice Theodos. & Iustin. Explicatur lex Omni innovatione. C. de sacros. Ecclesis. Theodosius relationes synodicas Illyrici in rebus dubiis tribuit Episcopo CP. Quod carnis effectus.

II. Photij expositio refutatur, qua omnes quaestiones canonicas tribui putat Episcopo CP. non autem solam relationem rerum dubiarum. Opinio viri eruditi, qui censet innovationem à lege damnatam versari in eo quod Illyriciani recessissent à sede CP.

III. Principes specialiter quoque querelis adversus canonica iudicia delatis prospiciebant; quia patro-

cinium debebant non solum canonibus, sed etiam Clericis; ut probatur è Concilio Chalcedonensi.

IV. Querela ad eos contra iudicia ecclesiastica delata, variè se gerebant. Aliquando ipsi cognitionem ad se transferebant. Id ostenditur exemplo Athanasij Alexandrini. Eius appellatio à Concilio Tyrio ad Constantinum responder appellacionibus ab abusu; & differt ab appellacione Donatistarum.

V. Quatuor vitia seu nullitates Synodi Tyria. Hostes Athanasij à iudicio non rejeiti. Delegati in Marcionidem ad testimonia recipienda, qui è caetu illo erant suspèctissimi. Delegatio decreta à parte tantum Concilij. Testimonia recepta è iuramento. Dolus & insidia iudicium.

VI. Ob ea vitia Athanasius libello postulat à Dionysio Imperatoris legato, ut negotium integrum ejus cognitioni referret.

VII. Damnatur Athanasius. Appellat Constantinum, ob dolum, insidias, & vim hostium potius quam iudicium. Constantinus cognitionem suscipit, ut cognoscat de perverso illo iudicij ordine. Ea cognitio eluditur, nova accusatione maiestatis lese delata. Ea de causa Athanasius in Gallias relegatur à Principer. In angustiis licere putavit Athanasius auxilia Principum implorare adversus infesta iudicia ecclesiastica.

I. PRINCIPUM auctoritate restituentos esse violatos canones, & male gestarum rerum correctionem ex ea petendam, docuit Iustinianus. Quod duplici modo fiebat, vel latis legibus, quae innovationes tentatas ab Episcopis ultra progredi vetarent, & canonum executionem in futurum decernerent, vel etiam amota specialiter canonis alicujus violatione. De primo genere extat in Codice elegans Theodosij Junioris constitutio, cujus haec sunt verba: *Omni innovatione cessante, vetustatem & canones pristinos ecclesiasticos, qui usque nunc tenuerunt, etiam per omnes Illyrici provincias servari precipimus. Tum si quid dubietatis emerferit, id oporteat, non absque scientia viri reverendissimi sacrosanctae legis antistitis urbis Constantinopolitanae, quae Romae veteris prerogativa letatur, conventui sacerdotali sanctoque iudicio reservari. Quis mihi videatur genuinus hujus legis sensus, aperiam; praecipue cum à Photio in alienam à vero sententiam detorta fuerit, & in ejus enarratione quoque vir eruditissimus peccarit. Duo sunt legis membra. Primo cavetur, ut antiqui mores & canones ecclesiastici vim suam obtineant, etiam in provinciis Illyrici ut in ceteris reliquarum Dioeceseon provinciis; ita ut si quid innovatum fuerit contra canones, Episcoporum incuria vel ambitu, omni effectu careat. Hic ergo Theodosius moribus antiquis & canonibus integram auctoritatem restituit, & innovationes amolitur. Pars autem ista commate distinguenda est à verbis sequentibus legis, juxta lectionem Codicis Theodosiani quam proposui. Secunda verò pars incipit ab hac*

Ubi in d. d. c. 16.

Vide huc in No. 113. poliam p. n. hujus capituli.

L. Omni. 47. C. Th. de Episc. & l. c. de sacros. Eccles.

Ballarino in d. d. c. 16.

L. c. de d. d. c. 16.